

ČIERNÁ KRONIKA

Nechcené prvenstvo má žena

Napriek vyšším trestom a najnovším pokutám, neprejde týždeň, aby policajti niektorému z vodičov nenamerali alkohol v dychu. Trestné obvinenie z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky vznesol vyšetrovateľ z V. Krtíša 12.1. voči 38-ročnej vodičke, ktorá asi o 16.33 hod. išla s Fordom Fiesta z Hviezdoslavovej ul. na Ul. Ľ. Štúra. Tu ju kontrolovala hliadka dopravného inšpektorátu a následne ju vyzvali k dychovej skúške na zistenie alkoholu. Policajti jej pri tom namerali takmer 2,6 promile alkoholu v dychu.

Aj poverený príslušník PZ z Vinice vznesol trestné obvinenie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky voči 40 ročnému mužovi z Chrastiniec. Ten viedol 14.1.krátko po polnoci auto v S. Ďarmotách. Pri kontrole mu v dychu namerali 1,15 mg alkoholu, čo je približne 2,30 promile.

Voľná cesta k lupu

Iba na nákup si odbehli majitelia rodinného domu z Příbeliec, pričom nezamkli vchodové dvere na dome. Práve cez ne sa 14.1. medzi 10.00 a 11.30 hod. pohodlne dostal do domu doteraz neznámy páchatel, ktorý ukradol peniaze uložené v obálke, dámske hodinky, zlatú retiazku s prívieskom, dva zlaté dámske prstene a dve historické mince zo žltého kovu. Majiteľom spôsobili krádežou škodu 3 420 eur. Polícia začala voči neznámemu páchatelovi trestné stíhanie vo veci krádeže.

Sex s omámenou dievčinou

Vyšetrovateľ z V. Krtíša obvinil zo zločinu znásilnenia 33-ročného muža. Ten ešte 29. 11. večer ponúkol alkohol a marihuanu 19-ročnej dievčine. Uviedol ju tým do stavu bezbrannosti, čo neskôr v aute využil. Nespôsobil jej pri tom žiadne zranenia ani ďalšiu škodu. Obvinený je stíhaný na slobode.

- Hovorkyňa KR PZ v BBSK-

Z HASIČSKÉHO ZÁPISNÍKA

ZABUDNUTÝ OBED

Pravdepodobne veľmi rozrušený bol obyvateľ V. Krtíš, keď vybehol z bytu a zabuchol si dvere. Až potom si spomenul, že na elektrickom sporáku nechal variť obed a uvedomil si možné riziko vzniku požiaru. Preto zavolať pomocou tiesňovej linky 150 hasičov. Na miesto prišli príslušníci hasičského a záchranného zboru s hasičskou plošinou. Pomocou nej sa dostali na balkón zamknutého bytu a cez pootvorené dvere dovnútra. Po otvorení bytu a kontrole, odovzdali byt majiteľovi.

HAVÁRIA PRI HRUŠOVE

Asi namrznutá a šmykľavá vozovka bola príčinou, že VW Golf skončil v sobotu 14.1. v priekope na streche. Nehoda sa stala v katastrálnom území obce Hrušova na ceste I/75 v ranných hodinách. Po oznámení nehody na č. 150, prišli na miesto aj hasiči. V čase ich príchodu už bola posádka auta mimo vozidla a ošetrovali ich členovia RZP. Hasiči urobili protipožiarne opatrenia a zamedzili úniku prevádzkových kvapalín.

-OR HAZZ VK

Milí čitatelia, pripomínáme, že do Spoločenskej rubriky môžete aj v tomto roku podávať svoje oznamy, či už radostné alebo smutné. Nezabudnite, že okrem spomienok a smútočných oznámení, môžete svojim blízkym blahoželať k narodeninám, meninám, svadbe, narodeniu dieťaťa, maturite, promóciám ale aj k Valentínovi, ktorého si pripomenieme o päť týždňov. Súčasne môžete poďakovať svojim blízkym alebo aj menej známym, ktorí si to určite zaslúžia - lekárom, učiteľom, zdravotným sestram ale aj susedom a priateľom. Nemusíte sa ničoho obávať, my vám v redakcii určite pomôžeme slová vďaka zoštylizovať. Určite každý človek stojí za to čarovné slovo "ďakujem."

Narodili sa 10.1. Melisa z Neniniec, 11.1. Nataša z V. Krtíša, Frederika z Bušiniec, 13.1. Matúš z Bušiniec, 14.1. Odett z Balogu n. Ipľom, 15.1. Bianka z V. Zlievec, 16.1. Dávid z H. Plachtiniec, 17.1. Marko z V. Lomu

Jubilujúci Veľkokrtíšania 23.1. Dušan Petrák, 25.1. Ing. Emília Hupková, 27.1. Agnesa Királyová, 28.1. Peter Rakya, Ján Andrášik, 29.1. MUDr. Elena Kamenská

Blahoželáme 23.1. Milošom, 24.1. Timotejom, 25.1. Gejzom, 26.1. Tamarám, 27.1. Bohušom, 28.1. Alfonzom, 29.1. Gašparom

Opustili nás 14.1. Eva Györgyová, nar. v r. 1927 z Kováčoviec, 15.1. Margita Láslová, nar. v r. 1944 zo Širákova, 16.1. Mária Pavlovčíková, nar. v r. 1933 z Klenian, 17.1. Elena Zatková, nar. v r. 1927 z V. Krtíša

Blahoželania

LÁSKU, ŠTASTIE, ÚSMEV - NA KAŽDÝ DEŇ

Osemnásť narodeniny oslávila 21.januára NETKA KOVÁČSOVÁ zo Záhoriec.

"Už 18 rokov život spoznávaš, niekto Ťa potešil, ale niekto aj sklamal, no na tvári maj stále svoj krásny úsmev, ktorý rozdávaj. Prajeme Ti lásku, pretože spája ľudí. Prajeme Ti priateľov, ktorí dokážu pre Teba žiť. Dosiagni v živote všetko, čo chceš, a ži tak, nech nikdy nič neľutuješ. Pred sebou máš veľkú životnú púť, na ktorej vždy len šťastná buď." Nádherný narodeninový deň plný nezabudnuteľných okamihov praje mamina, starká a všetci Tvoji blízki, ktorí Ťa majú radi.

BLAHOŽELÁME K PÄĎDESIATKE

Dňa 21.1.2012 sa dožil významného životného jubilea náš manžel, otec, priateľ a poľovník dušou aj srdcom JOZEF JAKAB z Novej Vsi.

"Nepozerať Jožko spiatky, teš sa z krásnej päťdesiatky. Veď život rýchlo letí ako šíp, ako ho najlepšie prežiť nevie nik.

Nech krásne spomienky z mladosti sa k Tebe vrátia, a všetky zlé sa navždy stratia. Nech tento krásny deň, dá Ti úsmev a radosť len. Nech každý ďalší rok, dá Ti len šťastný krok. Nech navždy Tvoja dobrá duša rastie, nech Ti dá Pán Boh lásku a šťastie."

Všetko najlepšie ku krásnemu životnému jubileu prajú: manželka, synovia, dcéra, celá rodina, priatelia, známi a kolegovia poľovníci z Oko SPZ V.Krtíš a z PZ Nová Ves.

„Podarilo sa nám prežiť“

Takto lakonicky zhodnotil uplynulý rok starosta Opatovskej Novej Vsi László Jámbor.

starosta Opatovskej Novej Vsi László Jámbor.

Aj tak sa v obci podarilo dokončiť rekonštrukciu kultúrneho domu. Museli však zrušiť Obecný podnik služieb a prepustiť jeho zamestnancov.

Nejaké ďalšie škrty vo financovaní obce však robiť nemuseli.

V tomto roku by sa radi pustili do výstavby ďalších nájomných bytov, keď záujem je minimálne o 12. Prostredníctvom príslušných programov by radi zrekonštruovali centrum obce a chcú reagovať aj na prípadné ďalšie programy z podporných fondov, pomocou ktorých by radi dokončili výstavbu chodníkov pri hlavnej ceste. Najmä v kritických miestach smerom na Bátorovú. V obci by radi zachovali aj materskú i základnú školu pre 1-4 ročník. Okrem toho budú v Opatovskej n. Vsi podporovať aj viaceré kultúrne a športové podujatia v obci.

JEHO KNIHA ŽIVOTA ZAVRELA SA NA STRANE DVADSAŤ

"Zavrela sa kniha Tvojho života na stránke číslo dvadsať.. Čas plynie a život sa končí. Zostanú len slzy, smútok a spomienky. Zavrel si oči, srdce Ti prestalo biť, i keď si veľmi s nami chcel byť."

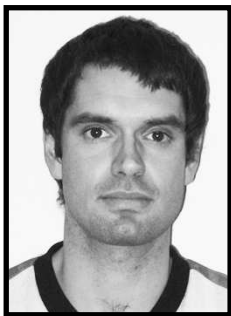
S hlbokým zármutkom v srdci oznamujeme, že nás 15.1. 2012 po tragickej udalosti vo veku 20 rokov navždy opustil náš milovaný syn, vnuk a brat **JANKO ZAŤKO** z Veľkého Krtíša.

Navždy sa s ním lúči mama **Mária**, brat **Dominik**, starká, otčim **Stano**, krstní rodičia, teta **Ági**, strýko **Miro**, bratrance **Maťo**, **Miro**, sesternice **Lucka** a **Denisa**, teta **Mariška** s rodinou, ostatní príbuzní a známi, ako aj **Jankovi** priatelia a kamaráti.

Odpočívaj v pokoji, budeš nám veľmi chýbať!

O smutnej udalosti, pri ktorej vyhasol mladý život **Jána Zaťka**, píšeme na str. 6 - 7 v tomto čísle. Až po uzávierke týchto strán nás informovala policajná hovorkyňa **M. Faltániová** o príčine jeho úmrtia: „Podľa nariadenej súdno - lekárskej pitvy bol bezprostrednou príčinou smrti mladého muža ťažký opuch mozgu so znakmi dusenia. Ďalšie okolnosti tejto tragédie sú ešte v štádiu vyšetrovania, pitva však vylúčila cudzie zavinenie.“

JANKO, VEĽMI NÁM CHÝBAŠ

"Do večnosti odišiel si spať, zaplakal každý, kto Ťa pre Tvoju dobrotu a lásku mal rád. Odišiel si od nás, my zostali sme v žiali, no vždy budeš v srdciach tých, ktorí Ťa veľmi milovali."

Ako úder blesku nás pred piatimi rokmi zasiahla neuveriteľná správa, ktorá nám zvestovala náhly a tragický odchod nášho milovaného syna, brata, švagra a strýka **JANKA BACKA** z Veľkého Krtíša, ktorý nás opustil 29.1.2007 vo veku nedožitých 31 rokov života. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku. Veď, na koho sa

spomína, ten nezomiera, ale žije v našich srdciach.

Spomínajú: mamka, sestra **Oľga**, švagor **Ján**, synovci **Janko** a **Patrik**, neter **Olinka**, príbuzní s rodinami, priatelia a známi.

DOTĹKLO SRDCE, KTORÉ SME MILOVALI

"Odišiel si cestou, ktorou ide každý sám a len otvorená kniha spomienok zostáva nám."

Rok uplynie 25.1.2012, čo nás opustil PaedDr. **JÁN BOLHA**.

S láskou a úctou spomínajú manželka, deti a vnúčatá.

ČAS PLYNIE, SMÚTOK ZOSTÁVA

Dva roky uplynú 24.1.2012, kedy nás opustila naša milovaná maminka, starká, prastarká a svokra **MÁRIA BARTALOVÁ** z Veľkého Krtíša.

S láskou a úctou na ňu spomínajú: deti **Ida** a **Marian** s rodinami a zať **Július** so synom **Julkom**.

ŽIARILA Z NEJ LÁSKA A DOBROTA

"Už neuvidíš slnko, ani krásny deň, na selešianskom cintoríne snívaš svoj večný sen. Do tmy sa zapáli kahanec nádeje, do duše boľavej spomienky naleje.

Utichlo jej srdce boľavé, utichlo a išlo spať, budeme na teba večne spomínať. V tichosti vyprosíme veľký dar pokoja, kým sa nám duše raz nespoja."

Dňa 25.01.2012 uplynie rok, keď nás opustila naša milovaná a drahá mamička, starká, prastarká, sestra, svokra, teta a kamarátka **MÁRIA FONODYOVÁ** zo Seleštian.

"Navždy ostávaš v našich srdciach"

LÁSKU V NÁS NEZNIČÍ ANI ČAS

„Dotítklo srdiečko, prestalo biť, skončilo svoju púť, nechceme na Teba zabudnúť. Už niet návratu, a ani nádeje, len cestička k hrobu nás k Tebe zavedie. Jediné srdce na svete sme mali, ktoré dokázalo nás milovať, aj keby láskou vzbudil sme ho chceli, nezve sa viac. Tak náhle odišla duša Tvoja, že si nestihla povedať ani: "Zbohom, rodina moja drahá". Smutný a prázdny je náš dom, chýbaš nám, drahá mama, v ňom. Čas plynie, nevráti, čo vzal, ostali len spomienky a v srdci žiaľ.“

Dňa 22.1.2012 sme si pripomenuli smutné 1.výročie odvedy, kedy nás navždy opustila naša milovaná

manželka, maminka, starká, sestra, krstná mama a švagriná **ALŽBETA BRUDŇÁKOVÁ** z Obceckova vo veku 53 rokov.

So žiaľom v srdci spomínajú: manžel **Pavel**, deti **Pavel**, **Patrik**, **Kamilka**, nevesta **Renata**, vnučka **Karinka**, sestry **Ružena** a **Eva** a celá smútiaca rodina.

VŠADE OKOLO CHÝBA JEHO HLAS

Dňa 21.1.2012 sme si pripomenuli 9.výročie úmrtia nášho milovaného otca, starého otca, brata, švagra **RSDr. TIBORA KÁZMERA**, ktorý nás náhle a nečakane opustil vo veku nedožitých 57 rokov.

"Dobrý človek nikdy neumiera v srdci tých, ktorí ho milovali." Všade okolo chýba Tvoj hlas, mal si rád život, my Teba, Ty nás. V storských spomienkach zjavovať sa budeš, v myšlienkach na včera, čo zajtra prichodí - smrť je nenávratno, iba zabudnutie je koniec života...
Smútiaca rodina.

TÁ RANA V SRDCI STÁLE BOLÍ

"Čas - stále niekam ponáhľa sa milovými krokmi. Čas - plynie, nevráti, čo vzal, ostali len spomienky a v srdci žiaľ.
Rana v srdci stále bolí a zabudnúť nedovolí."

Dňa 28.1.2012 si pripomenieme 7.výročie úmrtia našej milovanej manželky, mamičky a starkej **MÁRIE SLOVÁKOVEJ** z V. Krtíša.

S láskou spomínajú: manžel, deti s rodinami a príbuzní.

V SPOMIENKACH ŽIJEŠ S NAMI

"Odišla si tichučko ako odchádza deň, no v našich srdciach zostáva spomienka len. Milovali sme Ťa, Ty si milovala nás, tú lásku v našich srdciach nezničí ani čas."

S láskou sme si 21.1.2012 pripomenuli

25.výročie úmrtia našej maminky **ZUZANY BEŇOVEJ** z Veľkého Krtíša.

Spomínajú dcéry s rodinami.

Zmeny v nemocnici sa robia pre kvalitnú zdravotnú starostlivosť a spokojnosť pacientov

Téma zdravotníctva a lekárov sa v posledných mesiacoch na Slovensku skloňovala veľmi často. Dotýka sa vari každého z nás, preto sme všetci pozorne sledovali vývoj v štrajku lekárov pred Vianocami. Ako sme vás v tom čase už informovali, lekári z veľkokrtišskej nemocnice sa štrajku nezúčastnili a v súvislosti s ním nepodalí žiadnu výpoveď. Aká je situácia vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou, n.o., vo V. Krtiši po novom roku, a aké zmeny sa v nej počas uplynulých mesiacov urobili, ale aj čo nové pripravujú v tomto roku, sme sa zhovárili s jej riaditeľom MUDr. Jozefom Kanyóm.

Riaditeľ nemocnice MUDr. Jozef Kanyó verí, že zmeny v nemocnici prinesú kvalitnejšiu zdravotnú starostlivosť a s ňou spojenú spokojnosť pacientov

● V ostatných mesiacoch je častou otázkou najmä personálne obsadenie chirurgie, najmä lekármi. Aká je v súčasnej dobe situácia na tomto oddelení?

MUDr. J. Kanyó: "Je pravda, že v predchádzajúcom období odišlo aj prišlo niekoľko chirurgov do našej nemocnice a bolo veľmi zložité stabilizovať personálnu situáciu na chirurgickom oddelení. Od 1.12. 2011 ale máme na chirurgickom oddelení nového primára MUDr. Róberta Švidraňa z NsP Lučenca, odkiaľ prišiel aj ďalší lekár krátko pred euroatestáciou z chirurgie MUDr. Zoltán Bášti. Od 1.1. 2012 sme zamestnali dvoch ďalších špecialistov, úrazových chirurgov primára MUDr. Richarda Resutíka a MUDr. Attilu Rendeka. Ešte v novembri sa vrátil aj ďalší chirurg MUDr. Dušan Moravčík. Na chirurgii máme teraz celkovo mladý a vysoko erudovaný tím, ktorý zvláda chirurgiu, ako aj úrazovú chirurgiu na veľmi dobrej úrovni.

Posilňujeme však aj iné oddelenia. Na OAIM sme prijali odbornú lekárku MUDr. Andreu Hrivňákovú, posilnili sme aj RDG oddelenie, kde sme zvýšili úväzok MUDr. Judity Janičinovej, ktorá tu už pôsobila. Na internom oddelení sme ešte v auguste 2011 prijali dvoch mladých lekárov MUDr. Moniku Hanzelovú a MUDr. Vladimíra Leitnera. Na ODCH sme prijali MUDr. Branislava Horanského a tak tiež sme prijali do našej nemocnice aj MUDr. Romana Schmidta, ktorý

ambuluje ako praktický lekár pre dospelých vo Vrbovke a vo Veľkom Krtiši. "

● Okrem personálneho obsadenia obnovujete aj prístrojové vybavenie nemocnice.

MUDr. J. Kanyó: "Samozrejme, že áno. Najviac sme personálne posilnili chirurgiu a tam plánujeme aj urobiť najväčšie zmeny v prístrojovom vybavení. Už teraz v januári by sme radi zakúpili novú laparoskopickú vežu, ktorá slúži na špeciálne operácie pacientov. Operujú sa ňou rôzne orgány

brušnej dutiny, nie iba žlčníky ako doteraz, ale aj slepé črevá, niektoré prietrže, a tiež niektoré ochorenia žalúdka, hrubého a tenkého čreva. V januári chceme zakúpiť aj nové röntgenové C-rameno, ktoré slúži ako prenosný röntgen pri rôznych úrazových ale aj iných operáciách. Zároveň s novými prístrojmi rozširujeme aj sortiment inštrumentária, ktoré sú spojené s laparoskopom alebo pomáhajú pri ďalších operačných technikách vo všeobecnej i úrazovej chirurgii.

V prvom polroku máme naplánovanú aj kúpu nového ultrazvukového prístroja. Máme síce stále kvalitný ultrazvukový prístroj, ale má už niekoľko rokov, preto je už finančne náročný na servis. Do konca roka chceme tiež zakúpiť aj nový veľký prístroj na sterilizáciu rôznych inštrumentov. Máme v našich perspektívnych plánoch aj digitalizáciu celého RDG pracoviska a to podľa našej budúcej finančnej situácie.

Samozrejme, že naša aktivita smeruje k tomu, aby sme na každom úseku poskytli pacientom čo možno najkompletnejšiu starostlivosť. A vari najväčšou zmenou v ostatných mesiacoch je otvorenie

lenie, kde som naďalej primárom a mojou zástupkyňou je MUDr. Drahomíra Šaranková, ktorá je aj vedúcou lekárkou JIS-ky interného oddelenia. Na chirurgickom oddelení je primárom MUDr. R. Švidraň. Vďaka príchodu nových úrazových chirurgov sme vytvorili na chirurgickom oddelení aj časť úrazovej chirurgie, kde je primárom MUDr. R. Resutík. Ďalej máme ODCH (oddelenie dlhodobých chorých) s primárom MUDr. Norbertom Kučerkom, oddelenie anestézie a intenzívnej medicíny (OAIM), kde je primárom MUDr. Milan Panenko a detské oddelenie s primárom MUDr. Júliusom Boldišom."

● Koľko lôžok a koľko zamestnancov má v súčasnej dobe vaša nemocnica?

MUDr. J. Kanyó: "Kapacita nemocnice v súčasnej dobe je 109 lôžok a o pacientov sa stará 244 zdravotníckych i nezdravotníckych zamestnancov, z ktorých je 32 lekárov. Za ostatných šesť mesiacov sme navýšili počet lekárskeho úväzku o 6,4 miesta."

● Okrem už spomínaných zmien, aké ďalšie pripravujete v tomto roku? MUDr. J. Kanyó: "Snažíme sa celkovo posilniť ako nemocnica, aj čo sa týka zdravotnej starostlivosti, ale aj z ekonomického aspektu. Urobíme všetko preto, aby sme zlepšili komplexnú starostlivosť o našich pacientov na všetkých oddeleniach, so zavádzaním nových lekárskeho, ošetrovateľských ale aj iných metód, postupov a techník.

Jednou z našich významných investícií na tento rok je rozšírenie domu sociálnej starostlivosti na predpokladanú kapacitu 40 lôžok. Chceme to riešiť výlučne z vlastných finančných zdrojov.

Plánujeme vybudovať nadštandardné izby na jednotlivých oddeleniach. Zatiaľ máme len jednu na internom oddelení muží. Chceli by sme vybudovať aspoň dve na chirurgii a ďalšiu na internom oddelení ženy, perspektívne aj na ďalších oddeleniach.

V prvom polroku chceme, aj na žiadosť zdravotných poisťovní, spojiť OAIM s internou JIS-kou a s chirurgickou JIS-kou do jedného komplexu, do tzn. centrálny resp. multifunkčnej JIS-ky resp. dá sa povedať aj do jedného oddelenia intenzívnej medicíny. V nemocniciach s porovnateľnou veľkosťou (Pokračovanie na str.5)

Kuchyňa i spoločenská miestnosť DSS Radosť sú zariadené novým moderným nábytkom

Domova sociálnej starostlivosti Radosť, o ktorom sme vám priniesli informácie v predchádzajúcom čísle Pokroku."

● Aké sú v súčasnej dobe vo VŠNSP, n.o., lôžkové oddelenia a kto je ich primárom?

MUDr. J. Kanyó: "Najväčšie oddelenie je interné odde-

(Dokončení zo str.4)

ako je naša, je to zaužívaný model v okolitých štátoch (napríklad v Rakúsku či Maďarsku). Celé oddelenie, by malo slúžiť ku komplexnejšej starostlivosti intenzívne chorých pacientov.

V celej nemocnici chceme postupne prerobiť všetky hygienické zariadenia (toalety aj kúpeľne) na modernejšie a kultúrnejšie. Podobne máme naplánované opravy aj obnovy stien a podláh na rôznych oddeleniach, perspektívne na všetkých oddeleniach. Nemyslím tým iba vymalovanie, ale väčšiu rekonštrukciu stien a podláh a to nie iba v lôžkovej časti, ale aj na poliklinike. Tento proces je naplánovaný, pre časovú aj finančnú náročnosť, na viac rokov.

Ako je všeobecne známe, máme aj vlastnú kotolňu a dosť sme investovali do optimalizácie kúrenia. Z vlastných finančných zdrojov sme pod poliklinikou kompletne prerobili ventilovú výmenníkovú stanicu, aby bolo teplo lepšie rozložené v celej nemocnici."

● Vaším hlavným finančným príjmom sú platby zo zdravotných poisťovní. S ktorými poisťovňami máte uzatvorené zmluvy?

MUDr. J. Kanyó: "Momentálne máme dohodnuté zmluvné objemy so všetkými zdravotnými poisťovňami tzn. so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, Dôverou a Unionom do konca prvého polroku 2012. Najväčšou poisťovňou v našom okrese v minulom roku bola Všeobecná zdravotná poisťovňa (VŠZP), ktorá mala asi 56 % pacientov, Dôvera 37 % a Union 7 %. Ako je to v tomto roku, po prepoistení pacientov, ešte zatiaľ presne nevieme. Máme dlhodobé (už viac rokov) problémy s tým, že zmluvné objemy od zdravotných poisťovní sú nižšie ako sú reálne potreby nášho okresu tzn. spádovej oblasti našej nemocnice. Preto máme vysoké percento zdravotných výkonov od zdravotných poisťovní reálne uznaných, ale nakoľko sú nad zmluvnými objemami sú nezaplatené. Rádovo sú to vysoké položky a to viac stotisíc eur ročne. Týka sa to najmä oddelenia klinickej biochémie, CT-pracoviska, ale aj lôžkových oddelení. Na najbližších ro-

kovaniach so zdravotnými poisťovňami urobíme všetko preto, aby sme mali reálnejšie tzn. vyššie zmluvné objemy už aj na prvý polrok 2012. Výrazný nárast výkonnosti chirurgického oddelenia za posledné mesiace sa musí tiež odzrkadliť v navýšení zmluvných objemov.

Veľa sa v minulom roku hovorilo aj o detskom oddelení. K 1.7.2011 VŠZP toto oddelenie iba čiastočne zazmluvnila.

Neodkladnú zdravotnú starostlivosť (sú to ťažké stavy aj s možným ohrozením života), nám uznáva a uhradí, ale bežné stavy (kde je čas previezť dieťa do iného zdravotníckeho zariadenia bez

S neskrývanou pýchou a radosťou nám riaditeľ nemocnice MUDr. Jozef Kanyó ukázal nové priestory Domova sociálnych služieb Radosť

ohrozenia života) sa posielajú buď do NsP do Lučenca alebo do FN B. Bystrice. Máme však so VŠZP aj takú dohodu, že ľahšie stavy môžeme v našej nemocnici riešiť aj formou tzn. stacionáru. Pacient je počas dňa diagnostikovaný, sledovaný a liečený na detskom oddelení, ale nie je prijatý do nemocničnej starostlivosti. Keď to zdravotný stav pacienta vyžaduje, takto môže byť sledovaný počas dňa aj viac dní. Klienti zdravotných poisťovní Dôvera a Union majú lôžkovú starostlivosť na detskom oddelení zazmluvnenú bez obmedzenia, tak ako aj v minulosti."

● Od čoho závisí výška limitov poskytnutých poisťovňami?

MUDr. J. Kanyó: "Závisí to od počtu pacientov liečených na oddeleniach alebo na ambulanciách, od počtu klientov jednotlivých

zdravotných poisťovní v regióne, ale aj od výkonnosti a odbornej úrovni určitého oddelenia alebo ambulancie. V nevýhode sú určite menšie oddelenia, čo je prípad aj nášho detského oddelenia. Kým pri dospelých najvýznamnejšou zdravotnou poisťovňou aj v našom okrese je VŠZP, pri detských pacientoch je v našom okrese Dôvera. VŠZP sa rozhodla, že keďže v tomto regióne má nízky počet detských poistencov aj detských výkonov, od 1.7.2011 presunie podstatnú časť detskej zdravotnej starostlivosti do NsP Lučenec resp. do FN B.Bystrica. Touto formou nezazmluvnili na Slovensku od 1.7.2011 až 150 lôž-

nenavýšia doterajšie zmluvné objemy. Tento ekonomický problém môže byť ešte vypuklejší od 1.4.2012, kedy by sa mali zvýšiť aj platy zdravotných sestier. Pri doterajších zmluvných objemoch a výškach platieb za rôzne zdravotné výkony od zdravotných poisťovní finančné objemy, ktoré vyprodukuje naša nemocnica s poliklinikou mesačne už nestačia na navýšenie platiev zdravotných sestier. Toto nie je iba náš problém, ale aj väčšiny malých a stredných nemocníc na Slovensku. Tieto problémy musia byť v blízkej dobe a veľmi citlivo vyriešené v spolupráci s MZ SR, so zdravotnými poisťovňami aj s vedeniami nemocníc. Lahko sa niečo sľúbi, ale oveľa ťažšie je to dodržať. Sme si však vedomí aj toho, že nemôžeme byť závislí iba od zdravotných poisťovní, a preto sme začali budovať aj to nové oddelenie - Domov sociálnej starostlivosti. Máme určité voľné kapacity aj v iných oblastiach. Naša kuchyňa je špičково vybavená a snažíme sa ponúknuť naše služby aj v tomto smere. Jednáme už s niektorými organizáciami v našom okolí a ponúkame diétnu stravu pre klientov, ktorí nie sú hospitalizovaní v našom zdravotníckom zariadení a potrebujú ju. Voľné kapacity máme aj v práci a mohli by sme ponúknuť naše služby aj v tomto smere."

Velkokrtíšska nemocnica s poliklinikou má pred sebou nemalé a smelé ciele. Všetko však robia preto, aby pacienti v našom regióne boli spokojní so službami a starostlivosťou, ktorú ponúka, ako to na záver nášho rozhovoru skonštatoval aj riaditeľ VŠNsP, n.o.V.Krtíš, MUDr. Jozef Kanyó:

"Keď som sa stal riaditeľom nemocnice v apríli 2011, sľúbil som, že predovšetkým posilníme zdravotnú starostlivosť. Verím, že všetko, čo sme už za predchádzajúce mesiace urobili a čo ešte urobíme tento rok, bude slúžiť k zlepšeniu zdravotnej starostlivosti a spokojnosti pacientov nielen tohto okresu, ale i širšieho okolia."

● Lekárske odbory počas Vianoc podpísali s vládou memorandum. Ako sa jeho plnenie dotkne veľkokrtíšskej nemocnice?

MUDr. J. Kanyó: "Naša nemocnica s poliklinikou je tzv. štátna nezisková organizácia, kde pri založení bol väčšinovým vlastníkom štát. V zásade by malo memorandum platiť aj u nás, ale ťažko si viem predstaviť jeho kompletné dodržiavanie, ak zdravotné poisťovne

-P. GAŠPAROVIČ -

Venujte 2% z daní z príjmov nemocnici vo Veľkom Krtíši

Podľa zákona č. 595/2003 Z. z. O daniach z príjmov môžete ako platiteľ dane z príjmu rozhodnúť, kam pôjdu dve percentá z vami zaplatných daní. Záleží len na vás, či pôjdu do štátneho rozpočtu alebo nimi podporíte Všeobecnú nemoc-

nicu s poliklinikou, n. o., Veľký Krtíš.

Postup pri poukazovaní 2% z daní záleží na tom, či ste zamestnancom, fyzickou osobou - podnikateľom, alebo právnickou osobou.

Viac na www.nspvk.sk

Venujte 2% z daní z príjmov : VŠNsP n.o., Nemocničná 1, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 31908 977, č.úctu: 2972469056/0200 VÚB Lučenec, pobočka Veľký Krtíš.

■ OZNÁMENIE.

Od 1.1.2012 VŠNsP, n.o., V. Krtíš rozšírila činnosť o poskytovanie sociálnych služieb v Domove sociálnych služieb RADOSŤ. Zariadenie sa nachádza priamo v budove VŠNsP, n. o., V. Krtíš v zrekonštruovaných priestoroch.

Kapacita zariadenia je 12 osôb.

Podrobnejšie informácie o postupe pri umiestňovaní klientov sú na webovej stránke www.nspvk.sk. Informácie radi podáme aj na tel.č. ☎ 047/48 16 176.

MUDr. JOZEF KANYÓ, riaditeľ VŠNsP, n. o., V. Krtíš

JÁN ZAŤKO

* 28.12. 1991 † 15.1. 2012

Zachrániť sa ho už nepodarilo

Kým prišla Rýchla zdravotná pomoc, snažili sa nešťastného Janka prebrať samotní účastníci oslavy. Pomocou rád z tiesňovej linky 112 robili čo mohli, ale neprebrali ho. Záchranári, ktorí na miesto nehody prišli o niekoľko minút, oživovali mladíka približne 20-30 minút, dali mu adrenalín, ale ani to nepomohlo. K životu ho už neprebrali. Prečo sa stala táto tragédia, pri ktorej prišiel o život mladý človek, ktorý 28. decembra dovŕšil svoju dvadsiatu, si nevedeli vysvetliť ani Jankovi kamaráti, ktorí boli na oslave spolu s ním, a ktorí ho poznajú už dlhší čas. Podľa nich si na podobných akciách občas vypil a vraj niekedy aj viac ako teraz, ale vždy sa z toho vyspal a bol v poriadku. Čo bolo príčinou, že tomu tentoraz tak nebolo, či naozaj iba alkohol, alebo tam zohrali úlohu i spaliny z piecky, ktorou sa kúrilo v miestnosti, kde Janko odpočíval, alebo tam bola ešte nejaká iná príčina, prezradí nariadená súdna pítva.

Miesto syna prišli policajti s krutou zvesťou

Jankovej mame Márii túto smutnú správu prišli oznámiť príslušníci policajného zboru asi o 6 hodine ráno.

Krutý osud nedal Jankovi Zaťkovi žiadnu šancu Niť žitia sa mu pretrhla príliš skoro

OSLAVA SA ZMENILA NA TRAGÉDIU

Rybárska chata pri sklabinom rybníku už bola svedkom nejednej oslavy či zábavy. K oslave narodenín si ju 14.1. vybrala aj partia mladých ľudí z V. Krtíša a okolia. Ani jeden z nich však nepredpokladal, že príjemná zábava sa zmení na tragédiu.

Približne dvadsať dvadsaťročných sa na oslavu dobre pripravilo. Mali zásobu jedla, varili si guláš, no a nechýbal ani alkohol. Víno i „tvrdé“. Oslavy sa veselo začali a dostali sa bez problémov už vari do druhej polovice, keď krátko po polnoci, asi o druhej hodine, prišlo jednému z účastníkov narodeninovej párty - Jankovi Zaťkovi - zle. Podľa vyjadrenia jeho kamarátov toho ani príliš nevypil. Jeden z účastníkov ráno po tragédii nám na mieste nešťastia povedal: *"Nechali sme ho, nech sa vyzvracia a uložili sme ho do vedľajšej miestnosti, ako bola zábava, aby sa vyspal. Keď sme sa po nejakom čase išli na neho pozrieť, ťažko dýchal a začal modrieť. Hneď sme zavolali záchranku."*

Mária Zaťková: *"Keď ráno zazvonil zvonček pri dverách, myslela som si, že sa to vracia Janko, ktorého som naposledy videla deň predtým. Bol za mnou v práci a ešte mi nechal nejaké peniaze. Vôbec nespomínam, že ide na nejakú oslavu. Bol sa ešte ostrihať a myslela som si, že poobede sa doma znovu stretne. Keď som sa vrátila z práce domov, čakali sme ho spolu s mojim mladším synom Dominikom. Keď však nechodil, niečo po siedmej večer som mu volala na mobil, ale nedvíhal. Poprosila som aj moju mamu, aby mu zavolala, že jej možno zodvihne, keď volá star-*

ká, ale ani tej sa neozval. Keď teda niekto ráno zazvonil, myslela som si, že je to on. Ešte spoza dverí som zvolala, že sa mu už konečne uráčilo a prišiel domov. Keď som tam však videla stáť policajtov, vedela som, že je zle. Spýtala som sa ich, čo sa vyviedol. Boli to takí mladší policajti, a keď len tak ticho stáli, spýtala som sa: "Je mŕtvy?" Potom som ešte počula ako začali hovoriť: "Musíme vám oznámiť smutnú správu..." a odpadla som. Ani záchranárov, ktorých privolali, som už nevnímala, iba môjho druhu, ktorý ma potom ošetroval."

Nebola to prvá rana osudu

Niet sa čo diviť, že matka nezniešala krutú ranu osudu, akou je oznámenie o úmrtí dieťaťa. Pritom to nebola prvá krutá rana, ktorú život tejto nešťastnej rodine pripravil. Približne pred 6 rokmi po ťažkej chorobe odišiel manžel a otec oboch synov Ján Zaťko starší. V priebehu roka potom pani Máriu zomreli obaja svokrovci i jej otec. A v septembri 2007 zrazilo mladšieho syna Dominika na bicykli auto. Utrpel pritom ťažké zranenia a niekoľko týždňov v umelom spánku bojoval o svoj život. Nakoniec sa ho lekárom podarilo zachrániť, nehoda však zanechala trvalé následky.

Janko Zaťko bol v partii a v kolektíve veľmi obľúbený

Janko ako dieťa, v čase rodinnej idylky, keď ešte nikto zo Zaťkovcov netušil, aký krutý osud ich čaká...

M. Zaťková: *"Strávil som s ním dlhé týždne v nemocnici v B. Bystrici, ale teraz musí navštevovať Špeciálnu základnú školu vo V. Krtíši. Aj preto sme sa asi pred štyrmi rokmi presťahovali z Glabušoviec, odkiaľ pochádzame, do V. Krtíša."*

Stal sa živiteľom rodiny

Po smrti otca mi bol Janko veľkou oporou i svojmu bratovi.

A teraz, keď vlani zmaturoval a zamestnal sa, sa už stal aj živiteľom rodiny. "Neboj sa, moja najkrajšia a najlepšia mamička, Teraz už bude lepšie. Už si aj ty budeš môcť dať teplý obed ako iné ženy v robote. Už nebudeš musieť toľko robiť."

S plačom v hlase si na synove slová spomína nešťastná matka.

Pred mesiacom mal vážnu nehodu

Ako hovorí, Janko bol dobrý chlapec, i keď občas si vyšiel s kamarátmi. Ale ako zabrániť mladému zdravému 20-ročnému mladíkovi, aby sa zabával. Je pravdou, že niekedy niečo vyviedol. Aj približne pred mesiacom, začiatkom

Ján (vľavo hore) vlani zmaturoval, postavil sa na vlastné nohy a stal sa živiteľom rodiny. Bohužiaľ, len na veľmi krátku chvíľu... Matka ostala bez syna.

(Pokračovanie na str.7)

(Dokončenie zo str. 6)

decembra pri ňom stáli hádam všetci svätí, keď medzi Želovcami a Peserami havaroval. Vyletel pri tom z auta predným oknom, nebol pripútaný. Ale ako vraj hovorili záchranári, ak by bol pripášaný, prišiel by o nohy. Tak veľmi bolo zdemolované jeho havarované auto. Skončilo na šrotovisku. Jankovi pri nehode namerali v dychu alkohol a zobrali mu vodičský preukaz. V nemocnici ležal po nehode 3 dni a pustili ho domov.

M. Zaťková: "Vraj už nemá žiadne iné zranenia. Aj som bola prekvapená, že ho už pustili domov, lebo mal ísť na CT vyšetrenie. Až neskôr ho pri kontrole v chirurgickej ambulancii poslal na CT-čko MUDr. Juraj Cseri, ale CT vyšetrenie nepreukázalo nejaké ďalšie vnútorné zranenie. Bol aj u neurológa, ktorý mu predpísal lieky. Veľmi som chcela, aby ho dali vyšetriť aj na

magnetickú rezonanciu, ktorá by možno odhalila nejaké skryté zranenia... Či aj tá nehoda mohla nejak ovplyvniť jeho zdravotný stav, neviem. Prečo mi ho osud zobral. Kde bol teraz môj Boh."

Otázky na ktoré sa ťažko hľadá odpoveď. A ťažko bude hľadať odpovede na otázky, prečo tu už Janko nie je i jeho mladší brat Dominik.

M. Zaťková: "Tak veľmi sa mali radi. Janko mladšiemu bratovi vo všetkom pomáhal. Aj teraz ho už začal učiť robiť na notebooku, ktorý som mu kúpila na Vianoce. Obávam sa, že Dominikovi bude veľmi chýbať. Už dnes ráno, deň potom ako nám oznámili jeho smrť, ho vraj videl sedieť pri počítači. Veľmi sa bojím toho, ako to Dominik zvládne. A neviem ani ja ako zvládnem náklady na pohreb. Keď mi povedali v pohrebníctve,

Ako každý mladý muž, aj Ján miloval autá. Jazda na jednom z nich sa mu takmer pred niečo vyše mesiacom stala osudná, keď havaroval. Nehodu síce prežil, smrť si však na neho počkala a vystriehla ho vo chvíli, ktorú by nikto nečakal

koľko to všetko bude stáť, až sa mi hlava zatočila."

Ďalšiu krutú ranu života bude ťažko znášať celá rodina i priatelia a známi, ktorých mal Janko veľmi veľa. Bol medzi nimi obľúbený a malí ho radi. Prečo ich musel tak skoro opustiť práve on, nevedia pochopiť. Iba ťažko sa s ním budú lúčiť na cintoríne v rodných

Glabušovciach, kde bude pohreb potom, ako to dovoľia policajti po súdnej pitve. Nemôžeme a nevieme pomôcť - tak ako ostatní. Iba to posledné - nešťastnej matke dopriať veľa síl pri prekonávaní ťažkých chvíľ a rán osudu, ktorých jej bolo na jeden život uštedrených viac ako dosť.

Janko (vpravo) mal rád zábavu s priateľmi. Život si užíval naplno...

Jánova krátka životná púť sa skončila 15.1. 2012 na tejto chate pri Sklabinskom rybníku

Veľmi smutné boli aj statusy Jankových priateľov na sociálnej sieti. Gratulácie k jeho narodeninám vzápätí vystriedali smutné slová plné žiaľu za stratou dobrého kamaráta

- Bernadette Bélik: - Odpočívaj v pokoji, Janko :(
- Henry Tee: - Odpočívaj v pokoji, kamoško náš :(
- Matúš Nemoga: - Starký môj, ešte cez leto sme spolu brigádovali a teraz si už hore... Drž sa a odpočívaj v pokoji...
- Peter Komúveš: - Odpočívaj v pokoji!
- Tibor György (pripravil mu rozlúčkové video): - Keď som sa s tebou nestíhol osobne, tak sa rozlúčim aspoň takto. Zostaneš navždy v našich srdciach a dúfam, že sa tam hore raz stretne. Odpočívaj v pokoji, kamoško môj.
- Lucia Tuchyňová: - Nech Tvoja dušička nájde pokoj...:-(
- Peter Tuchyňa: - Odpočívaj v pokoji.
- Jožko Molnár: - Janko, prečo tak skoro? Veď bol celý život ešte pred tebou... Budeš mi chýbať... Odpočívaj v pokoji! Raz sa ešte stretne! Navždy Zbohom, bol si mi ako brat...
- Daška Andoková: - Oodpočívaj v pokoji, Janko :(
- Tímea Timike Bodzsárová: - „Turbesko“, s Paťom na teba nikdy nezabudneme, na to,

- ako sme spolu vyrastali... Odpočívaj v pokoji, dúfam, že sa stretneš s Tvojim otcom :-((
- Nikoleta Nikúšik Nagyova: - Janči, odpočívaj v pokoji. Nikdy nezabudnem na tie naše debaty. Budeš nám všetkým chýbať! :-((
- Mišo Molsik Kelso: Odpočívaj v pokoji, kámo, si navždy v našich srdciach, budeš nám chýbať :(
- Martina Fruhaufová: - Úprimnú sústrasť. Verím, že dobrí ľudia nikdy skutočne neumrú. Aj keď odídu z tohto sveta, to podstatné, čo sme na nich milovali ako úsmev, názory, láskavosť tu zostane navždy. Je teda len na nás, či si dokážeme uchovať živú spomienku na ich výnimočnosť ...
- Diana Oravecová: - Odpočívaj v pokoji :(
- Anika Adamová: - Odpočívaj v pokoji Janko :(
- Marius Mihal: - Janči „Turbes“ Zaťko, navždy ostaneš v našich srdciach. Odpočívaj v pokoji! :(
- Hendriks Toth: - Kámo, navždy si ťa pamätám, boli sme od malička spolu. Si v mojom srdci. Raz sa tam hore vidíme, brat môj :(
- Zolike Bavko: - Odpočívaj v pokoji, Jani

- ... :(
- Ludovít Štoff: - Kdekoľvek si, budeš nám chýbať :(
- Lucia Praharová: - Odpočívaj v pokoji, kamarát. Poznala som ťa od malička a veľmi mi budeš chýbať, zlatko.
- Nikola Bodzsárová: - Odpočívaj v pokoji... Sme na tom rovnako, Lucka, máme na neho pekné spomienky...
- Pavel Raschit Prahár: - Janči, budeš nám všetkým chýbať, odpočívaj v pokoji.
- Michaela Berecová: - Je mi veľmi ľúto, čo sa stalo Janko. Navždy ostaneš v našich srdciach, chýbaš nám, odpočívaj v pokoji!
- Tibor György: - Janko, máme ťa radi a navždy zostaneš v našich srdciach! Bol si dobrý človek, veľmi dobrý kamarát, nemôžem tomu uveriť, no viem, že ani moje slzy ťa už nevrátia...
- Wiktor Len Nikuškin Mahučoko: - Niečo okolo 2.40 h. ráno ma zasiahla strašná správa, ktorej stále neverím... Keď ti niekto zavola so slovami: „ON Z O M R E L“, je to totálny šok... Chýbaš mi, JANO! Toto si nemal spraviť...

PRIPRAVILO: P. GAŠPAROVIČ, M.SEDLAČKO-

"Tešte sa zo života, ktorý žijete. Tešte sa z toho, že keď ráno vstanete, postavíte sa na vlastné nohy. Tešte sa z toho, že sa dokážete sami najesť. Tešte sa, že dýchate bez prístrojov. Tešte sa, že ste. Nehovorte, že váš život nestojí za nič. Lebo časom zistíte, že život je to jediné, prečo sa oplatí žiť"
- odporúča Mgr. Iveta Makovníková. A vie o čom hovorí, pretože

MINULÝ ROK JEJ TRANSPLANTOVALI PĽÚCA

Človek si začne vážiť zdravie, len keď ho stratí

Mgr. Iveta Makovníková, ktorá sa narodila v Pôtri a od narodenia žije vo Veľkom Krtíši, prešla skutočne všetkým. Musela podstúpiť transplantáciu pľúc, nakoľko jej lekári diagnostikovali idiopatickú pľúcnu arteriálnu hypertenziu. Je to vzácné ochorenie a veľmi ťažko sa diagnostikuje. Väčšinou sa pacientom zistí až v neskorom štádiu, keď nezaberajú lieky na nesprávne stanovenú diagnózu. Mnoho odborných lekárov sa s týmto ochorením ešte vôbec nestretlo. Alebo sa stáva, že pacient si všimne, že niečo nie je v poriadku, až keď sa už zadýchava aj pri chôdzi na rovine. A to je už v ťažkom štádiu ochorenia. Čím skôr sa začne liečiť toto ochorenie, tým sa pacient dožíva dlhšieho veku.

Mgr. Ivetu Makovníkovú poznajú predovšetkým žiaci a pedagógovia v ZŠ vo Veľkom Krtíši, Hrušove, Čebovciach a Dolných Plachtinciach, kde ako učiteľka učila matematiku a na odučené roky sa jej viažu pekné spomienky.

Najskôr oslava, potom transplantácia

"Človek si začne vážiť zdravie, len keď ho stratí. A to sa môže stať hocikomu a hocikedy," - povedala v rozhovore pre naše noviny Mgr. Iveta Makovníková, ktorá viani 31. marca oslávila životné jubileum 50 rokov a 2. júna podstúpila transplantáciu pľúc, po ktorej nevedela hýbať rukami, neovládala svoje svaly, tri mesiace sa učila chodiť, kŕmiť ju museli sestry, lebo sa jej triasla ruka a nevedela sa sama najesť. Posledné štyri roky bola na kyslíku, v minulom roku šesť mesiacov 24 hodín denne.

JEJ ŽIVOT PRED TRANSPLANTÁCIOU

Na pľúcnu hypertenziu, zatiaľ, neexistujú lieky

● Pani Makovníková, kedy u vás prepuklo ochorenie s pľúcami? O aké ochorenie išlo?

"Moje ochorenie diagnostiko-

vali lekári v októbri 2004 v Martine. Išla som na hospitalizáciu do Martina kvôli obličkovému kameňku. Už predtým som mala problémy so zadýchavaním sa pri chôdzi, ale môj praktický lekár to nepovažoval za nič vážne. Až v Martine pri predoperačnom vyšetrení mi zistili, že mám vážny problém so srdcovou činnosťou a prípadná operácia nie je možná. Najprv predpokladali, že to bude embólia pľúc, ale vyšetrenia tomu nenasvedčovali. Po sérii ďalších vyšetrení na I. Internej klinike, kde ma preložili po tom, ako sa mi kameňok spontánne vylúčil a po konzultácii na pľúcnej klinike mi predbežne stanovili diagnózu: Pľúcna arteriálna hypertenzia. V

Mgr. Iveta Makovníková tesne pred transplantáciou v nemocnici v Bratislave na NUSCH.

marci 2005 mi ju v Bratislave na Národnom ústave srdcových a cievnych chorôb po ďalších odborných vyšetreniach potvrdili a upresnili: Idiopatická pľúcna arteriálna hypertenzia ťažkého stupňa. Idiopatická znamená neznámeho pôvodu. Keďže na pľúcnu hypertenziu, zatiaľ, neexistujú lieky, ktoré by toto ochorenie vyliečili, lekári mi oznámili, že zdravotný stav sa mi bude postupne zhoršovať, a v konečnom dôsledku sa budem musieť podrobiť transplantácii pľúc."

● Ako dlho ste museli čakať na transplantáciu pľúc?

"Počas siedmich rokov som užívala lieky na rozšírenie pľúcnych ciev, neskôr nielen orálnu,

Mgr. Iveta Makovníková po transplantácii: „Život je to jediné, prečo sa oplatí žiť“

ale aj kontinuálnu liečbu. Posledné tri roky som mala pumpu zavedenú na podkožnú aplikáciu lieku. Mesačné náklady na liečbu boli viac ako 15 500 eur. Koncom minulého roka sa mi stav natoľko zhoršil, že ma museli navrhnúť na urgentnú transplantáciu pľúc. Po odsúhlasení zdravotnej poisťovne, ktoré trvalo dva a pol mesiaca, som bola zaradená na čakaciu listinu a následne po mesiaci ma operovali."

Dúfala vo vyliečenie

● Ako ste sa s tým vyrovnali po psychickej stránke?

"Nie je to jednoduché, keď vám lekár oznámi, že máte nevyliečiteľné ochorenie. A navyše, keď som sa dozvedela, že priemerná dĺžka života u liečených pacientov je 5 rokov a u neliečených 1-2 roky, nechcela som túto skutočnosť prijať. Dúfala som, že nájdem spôsob, ako sa vyliečim. Ale napriek všetkým mojim snahám, sa mi to nepodarilo. Sedem rokov je dosť dlhá doba na to, aby som sa s tým vyrovnala. Nebojovala som proti tomu, ale postupne som toto ochorenie prijala. Neznamená to ale, že som sa vzdala. Bola som, a aj naďalej som, optimistka a bola som úplne presvedčená, že transplantácia dopadne dobre aj napriek možným komplikáciám."

JEJ ŽIVOT POČAS TRANSPLANTÁCIE

Transplantácia pľúc sa na Slovensku nerobí

● Kedy a kde ste podstúpili trans-

plantáciu?

"Transplantácia pľúc sa na Slovensku nerobí. Slovensko využíva transplantáčne centrum vo vienskej AKH (Allgemeines Krankenhaus - Všeobecná nemocnica). Je to najbližšie a tiež najlepšie transplantáčne centrum v strednej Európe. Na transplantáciu som bola pripravená tri mesiace vopred. V kúte zbalená taška a ja tiež v pohotovosti na telefóne. Večer 1. júna okolo deviatej mi zavolala lekárka z Bratislavy, že majú pre mňa pľúca. V prvom momente mi stúpil adrenalin, ale zároveň som sa potešila, že už bude koniec na potešila, že už bude neskôr som už sedela v sanitke. Do Viedne sme dorazili okolo 2,15 hod. ráno 2. júna 2011 a hneď ma brali na operačnú sálu."

Sestričky si spievali a robili pacientom náladu

● Ako ste sa cítili tesne po operácii? Akí boli rakúski lekári a zdravotný personál? Ako medzi Vami prebiehala komunikácia? Viete po nemecky?

"Na túto otázku vám neviem adekvátne odpovedať. Po operácii ma udržiavali ešte vyše týždňa v umelom spánku. Medzitým mi museli znova otvoriť hrudný kôš. Mala som komplikácie a okrem samotnej transplantácie ešte ďalších päť operačných zákrokov. Tie však prebiehali postupne neskôr. Keď som sa prebrala, nevedela som rozprávať, nevedela som kde som a tiež ani to, že už som po transplantácii. Nič ma nebolelo. Pamätám si len, že na mňa kričali sestričky: "Iveta, schlafeň Sie nicht!" a mne sa veľmi chcelo spať. Nevedela som pohnúť ani prstom na ruke, bola som o-puchnutá. Okolo mňa bolo nespočetné množstvo rôznych prístrojov a monitorov, v tele napichnutých dvanásť hadičiek, bola som pripojená na dialýzu.

(Pokračovanie na str. 9)

(Dokončenie zo str.8)

To som si však uvedomila až neskôr. O zdravotnom personále a starostlivosti sa môžem vyjadrovať len v superlatívoch. Úžasní lekári, v maximálnej pohotovosti, perfektní diagnostici, zdravotné sestričky veľmi starostlivé, usmievavé a milé. Keď videli, že som smutná, urobili čokoľvek, len aby ma rozveselili. Starali sa o pacientov komplexne. Na JIS-ke som ležala 54 dní, stále tam bolo veselo, hudba, sestričky si spievali a robili pacientom náladu. Počas pobytu na JIS-ke ma vozili von na vozíčku do záhrady, na slnko. Stravný lístok bol perfektne vypracovaný, jedlá ako v najlepšej reštaurácii. Dostala som všetko, čo som si zažalala. Celkove som po transplantácii bola vo Viedni 67 dní a 10 dní v Bratislave, kým som sa dostala domov. Komunikácia prebiehala spočiatku rukami, nohami, keďže som nemohla hovoriť. Neskôr po nemecky, krátko a stručne. Dohovoril som sa vedela, ale dlhšie lekárske monológy mi prekladala sestrička zo Slovenska, raz bola u mňa aj doktorka -prekladateľka pre Slovákov."

JEJ ŽIVOT PO TRANSPLANTÁCII

Je šťastná, že konečne môže chodiť pešo

● Ako sa cítite teraz? Musíte dodržiavať nejaké špeciálne zásady v životospráve a v životnom štýle, beriete veľa liekov? Musíte chodiť na pravidelné kontroly do Rakúska?

"Je to nebo a zem. Môj život sa celkom zmenil. Som šťastná, že konečne môžem chodiť pešo. Doteraz som bez auta nemohla ísť ani na krok. Niekedý som nevedela urobiť ani pár krokov a už som bola neskutočne zadychaná, myslela som si, že mi srdce praskne. Teraz je to všetko iné. Schody ani kopce mi už nerobia žiadny problém. Je pravda, že do konca života budem musieť brať lieky, ale vôbec mi to neprekáža. Nemám žiadne zákazy okrem jedného. Musím si dávať pozor na to, aby som nedostala chrípku, aby mi moje nové pľúca vydržali čo najdlhšie. Je to o to ťažšie, že musím brať celý život imunosupresívu. To sú lieky na zníženie imunity, aby mi telo neodlúčilo pľúca ako cudzí orgán. Ale, zatiaľ sa mi darí. Pred mesiacom som bola na bronchoskopii vo Viedni. Výsledky mám v poriadku, preto pôjdem do Viedne už len raz - po roku. Okrem toho chodím na pravidelné dvojmesačné kontroly do Bratislavy na pľúcne oddelenie do Ružinovskej nemocnice a raz ročne na Národný ústav srdco-

vých a cievných chorôb (NUSCH) na kontrolu srdca."

Rodina ju podporovala vo všetkom

● Určite ste mali podporu u svojej rodiny. Ako to znášali vaši blízki, vaše deti a manžel?

"Počas mojej liečby mi veľmi veľa pomáhala rodina a priatelia hlavne psychicky. O ochorení sme veľa nehovorili, bavili sme sa o všedných veciach. Chodila som do práce, hoci posledné tri roky som bez auta nemohla ísť ani na krok. O domácnosť sa väčšinou starala moja

Fotografia z edukačno-rekondičného zasadnutia ZPPH (Združenia pacientov s pľúcnou hypertenziou) - na fotke Mgr. Iveta Makovníková (v strede), MUDr. Milan Luknár, NUSCH, koordinátor pľúcnej hypertenzie na Slovensku, podpredseda ZPPH a Pisana Ferrari z Talianska, predsedníčka talianskeho združenia AIPI a podpredsedníčka európskeho združenia PHA Europe

mamka a manžel, lebo to už bolo nad moje sily. Boli dni, keď som nevedela urobiť ani pár krokov. Po transplantácii sa mi tvorili embólie, zdravotný stav dosť kolísal a trvalo to dva mesiace, kým sa mi stabilizoval. Moja rodina si počas týchto dní užila veľa stresu a som rada, že sme to spoločne zvládli."

Pracovala a netrápila sa zbytočnými myšlienkami

● Ak by ste mohli poradiť chorým, čo vám najviac pomáhalo pri liečbe?

"Najviac mi pomohlo moje presvedčenie, že všetko bude v poriadku. Bolo mi jasné, že sa z toho nevylicím, ale bola som zároveň presvedčená, že po transplantácii budem žiť normálny život ako zdravý človek. Nikdy som si nepripustila, že by sa to nemalo vydať. Povedala som si, že všetko dobre dopadne a iná možnosť nie je. Veľa ľudí na mňa myslelo a držalo mi palce. Chcem im aj touto cestou poďakovať. Okrem toho som pracovala až do poslednej chvíle. Nesedela som doma a netrápila som sa zbytočnými myšlienkami. Myslím, že toto boli hlavné

dôvody, ktoré pozitívne ovplyvnili môj zdravotný stav. Pozitívne myslenie."

● Aké máte plány do blízkej budúcnosti? Môžete sa znova vrátiť do pracovného procesu?

"Do práce sa, bohužiaľ, zatiaľ, vrátiť, nemôžem. Som povolanným učiteľka. Školské prostredie je pre mňa vysoko rizikové, čo sa týka infekčnosti. Je mi to ľúto, ale musela som dať v práci výpoveď. Lekári mi odporučili prácu v kancelárii, ale to sa mi zrejme v našom okrese nepodará najsť. V každom prípade chcem pracovať, neviem si

pľúcnou hypertenziou. Som predsedníčkou združenia. Od septembra 2010 sme členmi európskeho združenia pacientov PHA Europe a spoločne v celej Európe robíme kampaň na spoznanie tohto zákeřného ochorenia, hľadáme finančné prostriedky na nové lieky na liečbu pľúcnej hypertenzie. Oboznamujeme širokú verejnosť, ale aj odborných lekárov s príznakmi a diagnostikou ochorenia. Združujeme pacientov, priateľov, zdravotníkov a všetkých, ktorým záleží na liečbe PH. Naša webová stránka je <http://phaslovakia.org/>, kde sa môžete viac dočítať o pľúcnej

predstaví, že by som zostala dlhodobo bez práce. Zatiaľ iba individuálne doučujem žiakov ZŠ a pripravujem ich na prijímacie pohovory na SŠ."

Je predsedníčkou Združenia pacientov s pľúcnou hypertenziou

● Máte nejaké záľuby?

"Pred dvomi rokmi som iniciovala založenie občianskeho združenia na Slovensku pod názvom Združenie pacientov s

hypertenziou."

● Čo vás momentálne najviac teší v živote?

"Všetko. Moje zdravie je, samozrejme, najdôležitejšie. Nerozčuľujem sa, som zdravá a šťastná a to je pre mňa najdôležitejšie. Pritom sa teším každej maličkosti."

- Za rozhovor poďakovala:

EDITA DEBNÁROVÁ,

FOTO: Súkromný archív

Mgr. IVETY MAKOVNÍKOVEJ -

Pľúcna hypertenzia (PH)

Je chronické a život ohrožujúce ochorenie, charakterizované vysokým krvným tlakom v pľúcnych tepnách, zasahujúce pľúcne cievy a srdce. Presné a skoré stanovenie diagnózy spojené s včasnou liečbou môže postihnutým zachrániť život. Príznaky PH môžu byť rôzne, napr., dýchavičnosť, únava či závrat. Pri vykonávaní bežných, každodenných aktivít musí vaše srdce pracovať intenzívnejšie, aby vytlačilo krv do pľúc cez krvné cievy, ktoré sú zúžené v dôsledku chorobných zmien. Preto musí pravá časť srdca pracovať intenzívnejšie, môže sa abnormálne zväčšiť a zároveň stratiť schopnosť efektívneho pumpovania krvi. Požiadavky na jej výkonnosť sa stále zvyšujú a vedú k väčšiemu zaťaženiu srdca, čo môže viesť k jeho zlyhaniu. PH patrí medzi ojedinelé ochorenia. V súčasnosti je na Slovensku 130 pacientov s týmto ochorením. Postihnuté bývajú všetky vekové kategórie, najčastejšie však ženy vo veku 40 - 50 rokov. Diagnóza sa veľmi ťažko zisťuje, pretože jej príznaky môžu byť aj príznakmi iných ochorení.

Dolnostrehovská škola oslávila päťdesiatku

V živote človeka sú mílniky, kedy sa pristaví, vracia do spomienok, bilancuje... Takýmto mílnikom, pri ktorom je potrebné sa aspoň na chvíľu zastaviť, je aj výročie založenia školy. Vedenie ZŠ s MŠ v Dolnej Strehovej debatovalo so svojimi zamestnancami o tom, ako si toto vzácné jubileum pripomenúť. Konečné rozhodnutie bolo - oslava v „rodinnom kruhu“, t. z. školská akadémia za účasti žiakov a pedagogických zamestnancov školy. Peniaze, ktoré by stála veľkolepá oslava, sme sa rozhodli investovať do rekonštrukcie šatňových priestorov. Súčasná doba si už priam vyžaduje, aby boli osobné veci žiaka (topánky či prezuvky, kabáty, vetrovky apod.) odkladané do skriniek. Predíde sa tak krádežiam, žiaci si tieto veci nebudú nosiť do tried, šatne budú plniť svoj účel. Deň oslavy bol skutočne slávnostný - 6. december 2011.

V úvode podujatia priblížila históriu školy, ale i jej súčasnosť riaditeľka školy Mgr. E. Ragačová. Písal sa rok 1961 a deti z Dolnej Strehovej i z okolitých obcí sa tešili, že budú mať novú školu. Novú a priestrannejšiu budovu s peknými priestormi, ktoré čakajú len na nich. Dočkali sa a prvýkrát prešli bránou novej školy dňa 1. septembra 1961. V škole bolo vtedy zapísaných 276 žiakov, ktorí sa učili v 10-ich triedach - 3 triedy na I. stupni a 7 tried na II. stupni.

Na tunajšej škole začínali svoju pedagogickú púť mnohí mladí začínajúci učitelia, ktorí svoje skvelé nápady a entuziazmus denne prenášali na svojich zverencov. Viacerí z nich pracovali v škole veľmi dlho alebo až do dôchodku. S obdivom a vďakou na nich spomíname, lebo práve oni boli tí, ktorí kladli pevné a kvalitné základy výučby a výchovy, na ktorých dnes stojí naša škola.

Prvým riaditeľom školy sa v roku 1961 stal pán Michal Mázor (28,5 r.). Po ňom sa do vedenia školy na miesto riaditeľky dostala 1. februára 1990 pani Marta Balážová (1,5 r.) a po nej od 1. júla 1991 sa stala riaditeľkou školy Elena Ragačová (21. r.). Vo funkcii zástupcu riaditeľa školy pracovali títo pedagógovia:

1. Pavel Ragač
1962 - 1969 (7,5 r.)
2. Jozef Dudáš
1969 - 1975 (5,5 r.)
3. Marta Balážová
1975 - 1990 (14,5 r.)
4. Anna Viselková
1990 - 1995 (5,5 r.)
5. Ján Latinák
1995 - 2011 (16 r.)
6. Anna Lešková - pre MŠ
od 1.7.2002 (10. r.)
7. Anna Malatincová
od 1.8.2011 (4. mes.)

Za uplynulých 50 rokov v tunajšej škole pracovalo, resp. pracuje 159 pedagogických a výchovných zamestnancov. Najdlhšie na našej základnej škole pôsobili alebo pôsobia a svoj rukopis zane-

chali títo pedagógovia: Mgr. Marta Balážová, Mgr. Anna Pekárová, Anna Laššáková, Mgr. Elena Ragačová, Lýdia Kelemenová, PaedDr. Michal Mázor, Anna Durbáková, Mgr. Anna Hudecová, Ján Detvan, PaedDr. Anna Malatincová.

Ako plynul čas a menili sa pomery v spoločnosti, dochádzalo k zmenám aj v samotnej škole. Prvé oficiálne pomenovanie školy

Dolná Strehová.

Za uplynulých 50 rokov areál školy postupne menil svoju tvár. 1. septembra 1975 bola daná do užívania II. budova, na ktorej stavbe sa podieľali rodičia žiakov a občania Dolnej Strehovej. Nachádza sa tu 5 tried, telocvičňa, školská jedáleň a školská dielňa. V roku 1994 sa zrealizovala plynofikácia kotolne, v roku 2003 rekonštrukcia strechy na II. budove, v roku 2006 rekonštrukcia strechy na I. budove, v roku 2008 výmena strešnej krytiny zničenej ľadovcom na II. budove, v rokoch 2009 - 2010 rozsiahla rekonštrukcia obidvoch budov v rámci projektu

Na pompézne oslavy v školstve niet peňazí, preto aj v Dolnej Strehovej boli skromnejšie, o to viac zahriali pri srdci. Deti pripravili svojej jubilujúcej škole naozaj pekný program. Na fotografii v doprovode s Máriou Cmorikovou

znelo Základná deväťročná škola v Dolnej Strehovej. Od 1. septembra 1975 bola v tunajšej škole zriadená školská družina - terajší školský klub detí. V školskom roku 1981/82 sa povinná školská dochádzka zmenila na 10-ročnú, z toho najmenej 8 rokov žiak musel absolvovať na ZŠ. Názov základná škola sa tiež začal používať od 1. septembra 1981. Od školského roku 1998/99 to bola základná škola s deviatimi ročníkmi. V apríli 2002 naša škola získala právnu subjektivitu a od 1. júla 2002 došlo k spojeniu základnej a materskej školy - vznikla Základná škola s materskou školou Dolná Strehová a jej zriaďovateľom sa stala obec

"Rekonštrukcia ZŠsMŠ v Dolnej Strehovej", spolufinancovaná EU 95% z eurofondov regionálneho rozvoja vaša budúcnosť.

Našu školu navštevovali aj rodičia a dokonca aj starí rodičia súčasných žiakov. Títo naši žiaci dosiahli veľké množstvo úspechov tak vo výsledkoch výchovy a vzdelávania, ako aj v mimoškolskej činnosti. Boli to úspechy v postupových súťažiach v oblasti vedomostnej, športovej, kultúrnej, účasť v rôznych aktivitách a pod. V tomto školskom roku navštevuje našu školu 239 detí a žiakov, z toho je 22 detí v materskej škole a 17 prvákov. Učia sa v 12-ich triedach

základnej školy a v 1-jej triede materskej školy, v odpoľudňajších hodinách pracuje 1 oddelenie školského klubu detí, v ktorom je zapísaných 23 žiakov. Na I. stupni vyučuje 5 učiteľov, na II. stupni 10 učiteľov, 1 evanjelická farárka a žiakom sa venuje aj 1 asistentka učiteľa. V ŠKD pracujú 2 vychovávateľky - 1 je dlhodobo práceneschopná a v MŠ 1 učiteľka. V škole sú zamestnané 4 upratovačky, 1 školník/kurič, 1 hospodárka/účtovníčka, 1 vedúca školskej jedálne a 4 kuchárky. K vedeniu školy patria okrem pani riaditeľky aj pani zástupkyne - PaedDr. Anna Malatincová pre ZŠ a Anna Lešková pre MŠ.

Aj naša škola sa neustále modernizuje - zvýšená pozornosť je venovaná najmä počítačovej gramotnosti a výučbe cudzích jazykov. Máme vybavené už 3 učebne informatickej výchovy a 1 interaktívnu tabuľu. Na vyučovaní sa využívajú nové metódy a formy práce, aby sa vyučovanie stalo zaujímavejším a pestrejším. Učitelia vedú žiakov k samostatnosti, tvorivosti, k zdravému spôsobu života a súťaživosti. No ani oni neprestá-

vajú študovať, neustále si dopĺňajú a rozširujú svoje vzdelanie.

V mimo vyučovacím čase sa žiaci zapájajú do riešenia predmetových olympiád, rôznych súťaží a činnosti záujmových krúžkov. Vytvorené bolo i alokované pracovisko Základnej umeleckej školy v Modrom Kameni. Naši žiaci tak majú umožnené učiť sa hrať na klavíri, flaute a venovať sa dramatickému umeniu v priestoroch našej školy.

Zaželať jubilantke Základnej škole s materskou školou v Dolnej Strehovej ešte veľa úspešných rokov, výborné výchovno-vzdelávacie výsledky, stabilizovaný

(Pokračovanie na str. 11)

(Dokončenie zo str.10)

pedagogický zbor a veľa úspešných žiakov.

Prítomných pozdravila aj zástupkyňa starostu obce PaedDr. A. Malatincová. Vyjadrila potešenie obce ako zriaďovateľa, že sa škola stále rozvíja, zdokonaľuje, skrášľuje, jednoducho, „že kráča s dobou“. Poďakovala súčasným i minulým pedagogickým pracovníkom za ich prácu pri vzdelávaní a výchove žiakov. Pripomenula, že na učiteľov, ktorí zanechajú dobrú stopu v deťoch, sa nezabúda. Poďakovanie adresovala tiež žiakom, ktorí zapájajú sa do rôznych súťaží a olympiád, vzorne reprezentujú nielen svoju školu, ale i obec. Všetkým pracovníkom zaželala, aby im nechýbal potrebný elán, aby mali dostatok energie a síl pri skvalitňovaní úrovne vzdelávania, aby „fahali“ tým správnym smerom a posúvali dolnostrehovskú školu dopredu, lebo len dobrí pedagógovia a šikovní žiaci sú zárukou šírenia dobrého mena školy i obce.

Celá škola dýchala slávnostnou atmosférou. Školská telocvičňa bola krásne vyzdobená, nástenky na chodbách školy dokumentovali napr. úspechy žiakov v celoslovenských kolách literárnych súťaží, poskytovali zaujímavosti o rôznych podujatiach z histórie školy, ale obsahovali aj „perličky“ z úst súčasných či bývalých žiakov. Pozornosť žiakov zaujala prezentácia, ktorá im aj „zrakom“ umožnila nahliadnúť do histórie školy. Kultúrny program slávnostnej akadémie bol skutočne pestrý. Striedal sa spev, tanec, hudba, zumba, veselí i poučné scény. Nechýbali mažoretky a záver programu patrili dievčatám, ktoré názorom predviedli, ako sa voľakedy cvičila spartakiáda. K pestrosti a zaujímavosti programu prispeli aj žiaci z alokovanej triedy ZUŠ Modrý Kameň pod vedením svojich učiteľov. V priestoroch telocvične si žiaci pozreli výstavku rôznych spomienkových predmetov, ktoré súviseli s históriou školy.

Po chutnom obede si mohli žiaci „rozhýbať svoje kosti“ na diskotéke s DJ Jurajom Gondášom, bývalým žiakom školy. Hoci v tento deň do školy neprišiel Mikuláš, dolnostrehovskí žiaci obdarovaní boli - chutnou desiata, bohatou tombolou, ale hlavne, pekným zážitkom z nezvyčajného slávnostného dňa.

Poďakovanie vedenia školy patrí všetkým pedagogickým aj nepedagogickým pracovníkom, ktorí prispeli k organizovaniu podujatia, účinkujúcim, ktorí pripravili krásny kultúrny program, ale i všetkým tým, ktorí svojou účasťou prispeli k skvelej nálade jedného nezabudnuteľného dňa.

Nech sa i naďalej rozvíja dolnostrehovská jubilanťka!

- Mgr. E. RAGAČOVÁ,
PaedDr. A. MALATINCOVÁ-

Kráľovná stužkovej 2011

Šiesta adeptka na titul Kráľovná stužkovej sa volá Timea Wágnerová. Aj ona patrila na svojej stužkovej medzi žiariace mladé dámy so zelenou stužkou na krásnej róbe. Aby získala vaše sympatie, prezradila o sebe toto: „*Volám sa Timea. Mám 18 rokov a navštevujem Gymnázium A.H. Škultétyho vo Veľkom Krtíši. Konkrétne triedu Oktávu, kam patríam už skoro osem rokov. Tento rok je aj mojím posledným a verím, že sa skončí úspešne a budem pokračovať v štúdiu na vysokej škole.*

Rada športujem-hrám tenis, občas basketbal a v zime sa rada chodím lyžovať. Ako väčšina mladých ľudí rada spoznávam nové veci a rada cestujem. Milujem, keď svoj čas môžem tráviť s rodinou, alebo s dvomi labradormi Benym a Hugom, ktorí sú členmi našej rodiny. Rada trávim čas aj so svojimi priateľmi, na ktorých mi veľmi záleží.“

Ak chcete, aby sa kráľovnou stužkovej 2011 stala práve sympatická Timea, stačí vystrihnúť kupón a poslať ho do redakcie.

KRÁĽOVNÁ STUŽKOVEJ 2011

KUPÓN Č.6
TIMEA WÁGNEROVÁ

ÚZEMIE NÁŠHO KRAJA		2010
Banskobystrický kraj v číslach	Rozloha k 31. 12. (km ²)	9 454,5
	Hustota obyvateľstva na 1 km ² k 31. 12.	69,0
	Obyvateľstvo k 31. 12. (osoby)	652 218
	Počet okresov	13
	Počet obcí spolu	516
	z toho mestá	24
	Podiel mestského obyvateľstva (%)	53,2

NIEKTORÉ NAJ... V KRAJI		2010
Zdroj: Štatistický úrad Slovenskej republiky, pracovisko Banská Bystrica	Najnižšie položené miesto - Ipeľské Predmostie (m n. m.)	126
	Najvyššie položené miesto - Ďumbier. (m n. m.)	2 043
	Technická rarita - Štiavnické tajchy	
	Najvyššia sopka SR - Poľana (m n. m.)	1 458
	Najteplejšia vodná plocha v SR - Teplý Vrch	
	Najhlbšia jaskyňa - Jaskyňa mŕtvych netopierov (m)	320
	Najdlhšia jaskyňa - Jaskyňa mŕtvych netopierov (km)	19
	Najdlhšia rieka - Hron (km)	200
	Kraj s najvyššou výmerou chránených území (34,8 % územia kraja)	
	Najvyšší vodopád - Bystré (m)	20

Výskyt geotermálnych vôd (lokality): Brusno, Dudince, Dolná Strehová, Kováčová, Kremnica, Korytnica, Sklené Teplice, Sliach, Vyhne...

JANUÁROVÁ KUPÓNKA

Prinášame vám ďalší kupón. Stačí, keď uverejnené kupóny budete vystrihovať, nalepíte ich na hraciu kartu, ktorú sme uverejnili v prvom tohtoročnom čísle a na záver kartu pošlete, alebo prinesiete ku nám do redakcie.

POKROK JANUÁROVÁ KUPÓNKA Č.4

V januárovej kupónke hráte o tieto ceny:

- POUKAZ DO AQUATHERMAL KUPKO STREHOVÁ V HODNOTE 50 EUR.
- BALÍČEK HODNOTNÝCH KNIH
- PRAKTICKÉ DARČEKY DO DOMÁCNOSTI

Veľa šťastia!

Chýba vám hracia karta alebo kupóny? Nezúfajte! Navštívte našu redakciu, kde si stále môžete kúpiť číslo s hracou kartou či chýbajúcimi kupónmi

Každoročne si novinári 24. januára pripomínajú sviatok sv. Františka Saleského - patróna spisovateľov, novinárov a tlače. V súčasnosti je na trhu široká ponuka novín a časopisov s množstvom informácií zo Slovenska a zahraničia pre náročného aj menej náročného čitateľa. Neustále sa zvyšujúce ceny tlače vedú čitateľov k tomu, že si noviny nekupujú a informácie si vyhľadávajú na internete. Nezastupiteľnú úlohu v oblasti informovanosti verejnosti majú aj regionálne noviny, ktoré prinášajú predovšetkým informácie z diania v obciach a mestách. Každý, kto pracoval v regionálnom médiu vie, aké je náročné prinášať pre čitateľa objektívne, včasné ale aj zaujímavé informácie. Úlohu informovanosti vo veľkokrtišskom okrese plní už 39 rokov spravodajský týždenník Pokrok, ktorý podľa našich zistení čítajú všetky vekové kategórie a v domácnostiach koluje z ruky do ruky. Pri príležitosti dňa patróna novinárov sme sa vás opýtali, aké noviny najradšej čítate a čo vám v okresných novinách chýba.

Cez inzeráty v Pokroku ste si našli nielen prácu ale aj partnerov

● MONIKA ORAVCOVÁ (40 r.),
Bušince, robotníčka

"Čítam Pokrok a prečítam si v ňom skutočne všetko. Ako prvú si prečítam vždy inzeráty a spoločenskú rubriku. Zaujíma ma, kto sa narodil, kto má narodeniny, ale aj kto zomrel. Rada by som si prečítala vtipy a rady lekárov, hlavne rady pre ženy."

● DIANA ORAVCOVÁ (18 r.),
Bušince, študentka

"Z novín čítam Pokrok a v ňom vždy horoskopy, podľa ktorých sa riadim. Pokrok čítame v rodine asi štyri roky a kupujeme ho na pošte. Neviem teraz povedať, čo mi v okresných novinách chýba."

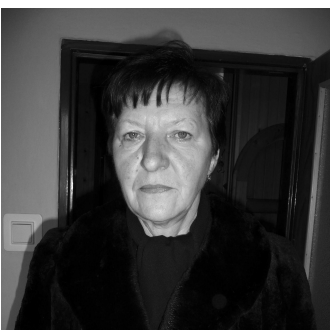
● ŠTEFAN FLAŠKA (39 r.),
Záhorce, údržbár

"Čítam Pokrok, ale aj správy na internete, kde si vyhľadám konkrétne noviny. Najčastejšie je to týždenník Plus 7 dní. Pokrok prečítam vždy celý, zaujímajú ma informácie z nášho okresu."

● IVANA BENKOVÁ (36 r.),
V. Krtíš, nezamestnaná

"V Pokroku si rada prečítam príbehy a v prvom rade oznamy. Nič konkrétne mi v novinách nechýba. Možno jeden recept v každom čísle na cereálne výrobky, výrobky zo špaldovej a celozrnnnej múky."

● TERÉZIA KUKUČKOVÁ
(62 r.), Pôtor, dôchodkyňa

"Tiež čítam Pokrok, odoberáme ho osem rokov. Vždy si v ňom prečítam oznamy a zaujímajú ma príbehy z minulosti z Dolnej Zeme od pána Jančovica. Nikdy neprehliadnem inzeráty a horoskopy. Mne, ako žene, v Pokroku chýbajú rady od lekárov, ale aj rady pre záhradkárov podľa ročných období."

● ŽELMÍRA TANCÍKOVÁ (50 r.),
D. Strehová, upratovačka

"Pokrok si v rodine kupujeme často. Deti hlavne kvôli športu. Prečítam si vždy inzeráty a informácie z matriky. Články, ktoré sú v Pokroku mi postačujú."

● IVETA MERICOVÁ (41 r.),
Pôtor, pomocná kuchárka

"Pokrok v rodine čítame. Zvyčajne si prečítame inzeráty a najradšej články z podujatí, ktoré sa konajú v našej obci. Vo väčších novinách mi chýbajú recepty. Musím povedať, že na inzeráty, ktoré boli uverejnené v Pokroku som si našla prácu. Najskôr ako opatrovatelka v M. Kameni a potom ako pomocná kuchárka na Koprovnici."

● NIKOLA ĎURIŠOVÁ (18 r.),
V. Krtíš, študentka

"Noviny a časopisy čítam veľmi málo. Občas si prečítam Plus 7 dní. Rada si prečítam horoskopy, články o móde a krásy a informácie z celospoločenského diania. Politika ma nezaujíma."

● PETER DANKO (37 r.),
V. Krtíš, živnostník

"Noviny a časopisy čítam skôr na internete. Priznám sa, že najčastejšie kupujem Pokrok. Inak noviny nekupujem, pretože si ich prečítam na internete. Myslím si, že internet je dnes dostupný a je tam väčšia flexibilita informácií. Ráno si prečítam politiku a v priebehu dňa si pre-

čítam všeobecné správy, ktoré sa udiali na Slovensku a v zahraničí. Čítam iba to najdôležitejšie, zbytočnými vecami sa nezaobieram. V Pokroku je všetko, čo by malo byť. Vždy si v ňom nájdem informácie o dôležitých udalostiach, ktoré sa udiali v našom okrese."

● JAKUB FEKETE (21 r.),
V. Krtíš, študent

"Čítam Plus 7 dní a z dennej tlačky SME. Najviac ma zaujímajú informácie zo športu. Sledujem zahraničnú basketbalovú ligu. Noviny neodoberáme, kupujú ich rodičia."

● MARIANA, 45 rokov

"Pravidelne už roky čítam Pokrok a myslím, že pri ňom aj zostanem, pretože okrem informácií som vďaka nemu našla aj partnera. Ako mladá som nečakane ovdovela a zostala som s deťmi sama. Veľmi mi pomáhali rodičia, ale predsa som cítila, že by som ešte chcela nájsť niekoho, o koho by som sa vedela oprieť. Podala som si inzerát do Pokroku a našla som úžasného muža, s ktorým si rozumím nielen ja, ale aj celá moja rodina. Bolo to už pred pár rokmi a stále sme spolu."

● Dôchodkyňa

"Po rozpade dlhoročného manželstva som nechcela zostať sama a preto som si podala inzerát do Pokroku do rubriky zoznámenie. Bola som milo prekvapená, keď sa mi hneď po prvom uverejnení ozval oporou pri prácach okolo domu a v záhrade. Náš vzťah sa ešte stále vyvíja, stretávame sa pravidelne každý týždeň a tento muž je ochotný mi vždy pomôcť, keď to potrebujem. Hľadala som priateľa a spríaznenú dušu, a zdá sa, že tieto vlastnosti v mužovi, ktorý sa mi ozval na inzerát v Pokroku, aj nachádzam. Samozrejme, že po dlhoročnom manželstve nemôžem porovnávať priateľa s mužom, s ktorým mám dve dospelé deti, ale verím, že vzájomnou úctou a pochopením nájdem v novom priateľovi vhodného životného partnera."

- EDITA DEBNÁROVÁ -